

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2007. évi június hó 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés bűntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. évi február hó 27. napján kihirdetett **1.B.982/2005/63.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy helyesen a **magánfél** polgári jogi igényét tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak.

Kötelezi a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 6.000.- (hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés bűntette miatt - mint többszörös visszaesőt - 13 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. **[Magánfél megnevezése]** érdekelt polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárás során felmerült 255.619.- forint bűnügyi költség megfizetésére, utalt arra, hogy az összbüntetési eljárást a vádlottal szemben hivatalból fogja lefolytatni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő jelentettek be fellebbezést, elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt, bizonyítékok hiánya okából történő felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alaptalanok.

A vádlott a fellebbezési eljárásban bizonyítási indítványt terjesztett elő - melyhez a védő is csatlakozott - melyben **(1. sz. név)**, **(2. sz. név)**, **(3. sz. név)**, **(4. sz. név)**, **(5. sz. név)** és **(6. sz. név)** tanúkenti meghallgatását kérte.

Az iratokból megállapítható, hogy **(1. sz. név)** kivételével a megjelölt tanúkat az elsőfokú bíróság már kihallgatta, **(1. sz. név)** - a vádlott testvére - pedig a nyomozás során mentességi jogával élt. A másodfokú eljárásban a bizonyítási eljárás megismétlésére nincs lehetőség, mindezekben túlmenően **(1. sz. név)** tanút a fellebbezési eljárásban is mentességi jog illeti meg. Abban az esetben pedig, ha vallomást tesz, e vallomástól nem várható olyan bizonyíték, mely eltérő tényállás megállapítását eredményezné. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványt elutasította.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván eljárási szabálysértést nem észlelt.

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A vádlott 2007. február 27. napja óta tölti a Makói Városi Bíróság által vele szemben kiszabott 2 évi börtönbüntetését.

A másodfokú bíróság a 12 mm szúrcsatornára vonatkozó megállapítást mellőzi az ítélet tényállásából, hiszen nem életszerű, hogy a szívet elérő szúrás csupán 12 mm volt. Erre vonatkozóan a szakértői vélemény a folytonosság megszakadást a különböző rétegekben, részleteiben írja le, a szúrcsatorna hosszát nem összegzi.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítéssel, illetőleg helyesbítéssel határozatának alapjául elfogadta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállást támadó és a vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság olyan tanúk vallomását fogadta el a vádlott védekezésével szemben, akik vele haragos viszonyban vannak, és e tanúk vallomására alapítva a tényállást a vádlott bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben megállapította.

Bf.I.143/2007/6.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hiánytalanul lefolytatta. Ennek során tudomással bírt a vádlott és a rá nézve terhelően valló tanúk haragos viszonyára. Mindezek ellenére arra az álláspontra helyezkedett, hogy e tanúk vallomását bizonyítékként elfogadta. Ezzel kapcsolatos okfejtése logikus és mindenben megfelel az okiratokban rögzítetteknek.

A vádlott és védő hivatkozott arra is, hogy a sértett halálához vezető sérülést jobb kézzel okozták, a vádlott pedig balkezes, így ezen okból sem követhette el a bűncselekményt. E körben utal arra az ítéletábra, hogy a szakvélemény nem foglalkozik azzal, hogy a sértett sérülését jobb vagy bal kézzel okozták. A tanúk határozott vallomást tettek a vonatkozásban, hogy a vádlott jobb kézzel szúrta meg a sértettet. Egyébként pedig a szúrás helyéből és milyenségéből sem lehet kizárni, hogy azt a vádlott okozhatta jobb kézzel. Az sem zárja ki a jobb kézzel való szúrást, ha a vádlott balkezes.

A bizonyítékok mérlegelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor. Így a tényállást támadó és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen állapította meg, az annyiban szorul helyesbítésre, hogy a másodfokú bíróság a többszörös visszaesést mellőzte súlyosító körülményként értékelni. Az elsőfokú bíróság ugyanis a vádlott többszörös visszaesői minőségét már figyelembe vette a büntetés kiszabása során, hiszen a kötelező szabályoknak megfelelően vele szemben fegyházat szabott ki. Ilyen körülmények között a többszörös visszaesés súlyosító körülményként történő értékelése e minőség kétszeres értékelését jelentené.

A vádlott többszörös visszaesőként, súlyos, élet elleni bűncselekményt követett el. Az ítéletábra álláspontja szerint ezen szempontokat figyelembe véve az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés arányos, annak lényeges enyhítése nem indokolt.

Az első fokú eljárás során **[magánfél megnevezése]**, az elhalt sértett édesanyja polgári jogi igényt terjesztett elő a temetési költségek vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság őt érdekeltnek tekintette és azon indokok alapján utasította egyéb törvényes útra a polgári jogi igényt, hogy nem igazolta a temetési költségeket. E vonatkozásban utal arra az ítéletábra, hogy a Be. 51. § (3) bekezdése értelmében, amennyiben a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azt követően meghal, helyébe egyenes ági rokona léphet és gyakorolhatja a Be. 51. § (2) bekezdésében

meghatározott jogokat. A Be. 54. § (1) bekezdése értelmében magánfél az a sértett, aki a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesít. A (6) bekezdés értelmében, ha a sértett meghalt, az örököse léphet fel magánfélként. Ebből következően tehát **[magánfél megnevezése]** nem érdekltként, hanem magánfélként járt el a büntetőeljárásban.

Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a büntetőeljárásban csak a bűncselekménnyel közvetlenül okozott kár érvényesíthető, a sértett eltemetésének költségei ebbe a körbe nem vonhatók (BH. 1997. évi 429. számú jogeset). Ebből következően tehát a magánfél polgári jogi igénye egyéb törvényes útra utasításának helyes indoka az előbbieken megjelölt ok, mely szerint a temetéssel járó költségeket a büntetőeljárásban a magánfél nem érvényesítheti a vádlottal szemben.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályhelyeket hiányosan hívta fel, így nem hivatkozott a Btk. 53. § és 55. § (1) bekezdésére, noha azt alkalmazta, ezért azt a másodfokú bíróság jelen határozatával pótolta.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helybenhagyta.

A fellebbezési szakban a vádlott kirendelt védőjének jelenléti díjával 6.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2007. évi június hó 26. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

Bf.I.143/2007/6.

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.143/2007/6. számú végzése, illetve a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.982/2005/63. számú ítélete 2007. évi június hó 26. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi június hó 26. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke